

det er vist ikke een Gang hvert Aar, og hvis han kommer der en Gang om Aaret, er det kun faa Dage. Det forekommer mig at være lovlig rigeligt at have en saadan monteret Lejlighed staaende ledig hele Aaret, for at Ministeren kan benytte den enkelte Dage. Jeg kunde derfor tænke mig, at den højtærede Minister vilde give Afkald paa denne Bolig til Fordel for den slunkne Statskasse, den vilde dog kunne indbringe ikke saa faa Hundrede Kroner aarlig. Dette henstiller jeg til den højtærede Minister, og at han vil følge denne Henstilling, tvivler jeg ikke i mindste Maade om.

Jeg har derefter nogle faa Bemærkninger at gøre til den højtærede Landbrugsminister. Blandt de foreslaaede Besparelser er der enkelte, som det gør mig ondt, at den højtærede Minister har foreslaaet. Jeg betragter det som et rigtigt Princip, at det, naar en Sag er i sin Vorden, kan være Statens Opgave under visse Forhold at støtte den, indtil den kan staa paa egne Ben, men dette Tidspunkt, hvor den kan det, maa ogsaa i Almindelighed indtræde i Løbet af en kortere Aarrække, sker det ikke, beviser den ikke sin Livskraft, vil den i de fleste Tilfælde ikke være for god til at gaa nedem om og hjem. Dette gælder i høj Grad en stor Del af de Bevillinger, som den højtærede Minister foreslaar strøgne, og den højtærede Minister har, saa vidt jeg kan se, paa enkelte Omraader gjort det samme Skøn gældende. Med Hensyn til Planteavlbevillingerne er den højtærede Minister optraadt meget skaansomt. Hvad jeg her tænker paa, er Husmandsbevillingerne. Naar jeg gerne vil lægge det høje Ting paa Sinde at være maadeholden med Hensyn til Sparsommelighed paa dette Omraade, gør jeg det ud fra den Betragtning, at det drejer sig om et Samfundslag, som ikke har saa godt Raad som de, hvem de Bevillinger ere komne til gode, med Hensyn til hvilke der nu stilles Forslag om Nedsættelse. Jeg gør det ogsaa, fordi det er en ny Bevægelse her i Landet, der ikke er naaet saa langt frem, at den kan staa paa egne Ben, og altsaa ogsaa — jeg understreger det endnu en Gang — fordi der er Tale om et Samfundslag, som ikke hører til de økonomisk velsituerede. Jeg vilde i høj Grad sætte Pris paa, at Husmændene fik Lov til at beholde de beskedne Bevillinger ubeskaarne, som de hidtil have haft.

Hvis den højtærede Minister vil sige, at saa maa jeg anvise Kompensation, kunde jeg følge det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen), der gerne vil gaa med til

Nedsættelse af Bevillingen til de danske Skytteforeninger, og bede den højtærede Landbrugsminister henvende sig til sin Konseilspræsident og Forsvarsminister og formaa ham til at kvittere det ringe Beløb, her er Tale om. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Bræstrup i, at man uden Skade kan gaa til at sætte Skytteforeningernes Tilskud yderligere ned fra 100,000 Kr. til 85,000 Kr., saa at den højtærede Landbrugsminister kan faa Kompensation der. Jeg vil gerne tro, at den højtærede Landbrugsminister ikke er uenig med mig, at han ogsaa helst vil beholde det omtalte Beløb ubeskaaret og derfor vil foreslaa den højtærede Forsvarsminister at give Afkald paa de 15,000 Kr. paa Skytteforeningernes Konto til Fordel for Husmændene . . . (Afbrydelse). Det bliver nu sagt mig, at Skytteforeningerne høre ind under Indenrigsministeren. Formentlig vil det i høj Grad lette Arbejdet for den højtærede Landbrugsminister, idet jeg antager, at den civile Indenrigsminister er nemmere at komme til Rette med med Hensyn til saadanne Bevillinger end den højtærede Forsvarsminister.

Maa jeg ogsaa takke den højtærede Landbrugsminister for hans Stilling til Selskabet „Hedebuget“. Jeg er ikke Jyde, men jeg har bestræbt mig for at faa et, om end ringe, Kendskab til forskellige jydsk Forhold. Der er adskillige Omraader, hvor jeg tror, at de Penge, som have været anvendte til Opdyrkning af den jydsk Jord, til Fremme af det jydsk Landbrug — det gælder Udgifterne til Mergeltransport o. s. v. og ligeledes den Udgift, den her er Tale om —, ere vel anvendte. Efter de Oplysninger, jeg væsentlig ved Samtaler har indhentet om denne Forening, har jeg det bestemte Indtryk, at de Penge, der ere gaaede til dette Formaal, have gjort god Nytte. Jeg er derfor glad ved, at man ikke har skaaret dybere for indeværende Aar end til de 90,000 Kr. Derimod ser jeg, at de 60,000 Kr. skulle være ekstraordinære, saa at den højtærede Landbrugsminister holder sig Vejen aaben til at komme ned til de 30,000 næste Aar. Jeg vil beklage, og ingen kan mistænke mig for, at det er Hysteri fra min Side, om denne Forening skulde beskæres saa stærkt, som her er Tale om. Jeg tror, der kunde være andre Omraader, hvor man, om ikke uden Skade saa dog med mindre Skade kunde spare et lignende Beløb. Det var kun det Par Bemærkninger, jeg havde at gøre til den højtærede Landbrugsministers Budget.

Dernæst maa jeg sige, at jeg føler mig